

[Axel Sneum.]

Randers—Aalborg—Frederikshavn. Planen om en Diagonalvej mellem Esbjerg og Aarhus er ikke ny. Allerede inden Besættelsen indtraf, havde den faaet Tilslutning fra Randers Amtsråd, Aarhus Byråd, Aarhus og Skanderborg Amtsråd, og vist ogsaa fra anden officiel Side. Jeg ved, at fhv. Trafikminister Friis-Skotte saa med megen Sympati paa denne Plan om en Diagonalvej mellem de to store Havnebyer Esbjerg og Aarhus. At man i Jylland er stærkt interesseret i disse Vejplaner, siger sig selv, dels af trafikale Grunde, men ikke mindre af Hensyn til Beskæftigelsen af vore mange arbejdsløse Medborgere. Jeg henstiller derfor til Trafikministeriet, at man tager disse Vejplaner med, naar man skal overveje, hvorledes der paa naturlig og hensigtsmæssig Maade kan fremskaffes Beskæftigelse i Jylland.

Endvidere vil jeg gerne henstille til Trafikministeren, om det ikke var muligt, at der blev en bedre Oplysningstjeneste ved Statsbanerne. Særlig de to sidste Aar har der været store Mangler i saa Henseende. Vi har f. Eks. oplevet, at Radioen har meddelt om en eller anden Forandring, men naar man saa har henvendt sig til Oplysningskontorerne, til Stationspersonalet eller til Togpersonalet, har de paagældende Tjenestemænd ikke faaet nogen Besked. Dette er ikke heldigt. Naar der i Centralledelsen er taget en Beslutning, som angaar Publikum, maa der straks gaa Besked ud til det underordnede Personale, som staar i Rapport til det rejsende Publikum. Det er mit Indtryk, at det underordnede Personale ved Statsbanerne og Statsfærgerne gerne vil vejlede Publikum paa bedste Maade, men en Betingelse herfor er det, at Centralledelsen informerer dem i rette Tid og paa ansvarlig Maade. Jeg ved ikke, om den nuværende øverste Ledelse af Statsbanerne har nogen Interesse i den Retning, men jeg kan forsikre, at baade Publikum og Statsbanernes Personale ønsker, at der sker en Forandring i den Retning, som jeg her har paapeget.

Nu maa Tiden sikkert være inde til, at man i Undervisningsministeriet tager Spørgsmaalet om Brugen af smaa og store Begyndelsesbogstaver op til Overvejelse. Brugen af store Bogstaver i alle Navneord har vi lært af Tyskerne. Det var tyske Bogtrykkere, som fandt paa, at det saa godt ud, at det danske Skriftsprog blev belempret med store Begyndelsesbogstaver i alle Navneord, og Danskerne har været villige Elever. Ludvig Holberg brugte de store Bogstaver meget sparsomt og skrev i Regelen Navneord med

lille Bogstaver, medens hans Bogtrykkere pyntede Teksten med store Bogstaver. I en fortræffelig lille Bog, „Smaa og store Bogstaver“, der for en Del Aar siden blev udgivet af den ansete Filolog og Skolemand Dr. phil. Henrik Bertelsen, er der givet god Besked om, hvorledes den overdrevne Brug af store Begyndelsesbogstaver er kommet ind i vort Sprog. Norsk, Svensk, Engelsk samt Fransk og andre romanske Sprog har ikke de store Bogstaver i alle Navneord, og naar man nu fra alle Sider i vort Land taler saa meget om, at vi ogsaa paa det sproglige Omraade skal nærme os de andre nordiske Folk, saa er der god Grund til at sige Farvel til den overdrevne Brug af de store Begyndelsesbogstaver. En forstandig Reform i den Retning vil nærme vort Skriftsprog til de andre nordiske Sprog. Den vil blive en stor Lettelse for Eleverne i Skolen, der nu maa spille megen Tid paa at lære alle de Pedanterier, som den udstrakte Brug af de store Bogstaver medfører. Og mange jævne Folk viger nu tilbage for at udtrykke sig skriftligt, fordi de tror, at de blamerer sig, hvis de ikke placerer de store Bogstaver efter de Regler, som officielt er fastsat. Mange Journalister og Forfattere blæser paa de officielle Regler, hvad jeg giver dem Ret i, og det tjener den danske Folkehøjskole til Ære, at man ved mange Skoler allerede har bortkastet de store Bogstaver i almindelige Navneord. Strengt taget er det kun den offentlige Skoles Elever og Lærere, og saa naturligvis Rigsdagens Stenografer, der er tvunget til at følge den Praksis, vi har faaet indført ved at efterabe Tyskerne.

Jeg henstiller til Undervisningsministeren at tage sig af dette Spørgsmaal med Velvilje. Det kan ordnes rent administrativt, og der er sikkert i Dag en meget udbredt Stemning i det danske Folk for at komme bort fra de hidtil gældende Regler paa det her omtalte Omraade. Der kan vel intet være i Vejen for, at man i Overgangstiden bruger det Læsebogsapparat, som nu findes i Skolerne, til det normalt skal fornyes. Og der vil sikkert ingen Skade ske, om Skolens Elever slider deres Lærebøger op, inden der købes nye Lærebøger. Nye Oplag af Skolebøger maa naturligvis optrykkes i Overensstemmelse med de nye Regler. Reformen vil altsaa ikke komme til at koste Penge for Stat og Kommune og Forældre, og jeg er af den Mening, at det vil gaa lettere med en Forandring her, end da man for en Menneskealder siden gik bort fra det gamle danske Maal- og Vægtsystem og over til Metersystemet.